

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 8C/202/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210576
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5612210576.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Janou Haluškovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, v konaní o náhradu škody 125 eur a náhradu nemajetkovej ujmy 330 eur, takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalovanému sa **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu okresnému súdu dňa 27.09.2012 domáhal, aby súd medzitýmny rozsudkom rozhodol o základe veci tak, že žalovaný je zodpovedný za škodu, ktorá žalobcovi vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Lipt. Mikuláš spočívajúcom v nedodržaní zákonej lehoty pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora v exekučnej veci zn. EX 12297/2008 o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku povinným K. X., J.. XX.XX.XXXX vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 5580305. Tento procesný postup odôvodnil potrebou deklarácie porušenia práva žalobcu na rozhodnutie o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe, v spojení s porušením jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie veci v primeranom čase, nutnosťou deklarácie porušenia jeho práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces a nutnosťou deklarácie porušenia princípov právneho štátu nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Lipt. Mikuláš (konkrétne princípy legality, ochrany legitímnych očakávaní, ochrany dôvery v právo, právnej istoty). Vydanie medzitýmneho rozsudku odôvodnil tiež potrebou nahradiť žalobcovi nemajetkovú ujmu a majetkovú škodu spôsobenú v priamej príčinnej súvislosti s porušením týchto práv. Rozsudkom vo veci samej sa domáhal zaviazania žalovaného na zaplatenie majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 330 eur. Žalobu odôvodnil tým, že súdny exekútor na základe návrhu žalobcu ako oprávneného na vykonanie exekúcie voči povinnému K. X. požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie Okresný súd Lipt. Mikuláš, ktorý o tejto žiadosti rozhodol dňa 21.01.2009, teda po uplynutí zákonom stanovenej doby bez toho, aby existovala okolnosť umožňujúca exekučnému súdu postupovať so zbytočnými prietahmi. Okresný súd počas tohto obdobia nevykonával úkony, smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa poškodený počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR (rozhodnutia ÚS SR sp. zn. I. ÚS 41/02, III. ÚS 117/02, I. ÚS 13/05). Žalobca podľa § 15 ods. 1 zákona 514/2003 Z. z. písomne požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, do podania tejto žaloby žalobca na podanú žiadosť pozitívne nereagoval. O škode vyčíslennej sumou 125 eur uviedol, že ide o náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou žalobcu ako poškodeného, uskutočňovanou vo veci

správy a vymáhania pohľadávky v období uplynulým medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie exekučnému súdu do rozhodnutia o nej. Z tejto čiastky sú náklady na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému 70 €, náklady na udržiavanie a správu informačného systému 40 € a na administratívne spracovanie textov urgencií, adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje, spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdavky, spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súdu 15 €. Požiadavku na nahradenie nemajetkovej ujmy v peniazoch odôvodnil tak, že nesprávny úradný postup okresného súdu má za následok zásah do výkonu majetkových práv poškodeného. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že dôjde k vymoženiu pohľadávky. Neskorým ukončením procedúry exekučným súdom došlo k vyvolaniu rizika zániku povinného, rizika zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a rizika insolvenčného povinného. Neexistuje akýkoľvek účinný vnútroštátny prostriedok nápravy spôsobilý reštituovať vzniknutú situáciu, čo vyvolalo u žalobcu, resp. u členov jeho riadiacich orgánov, ako aj jeho majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty, nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu aj na strane jeho majiteľov. Vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov, dosiahnutia adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Pri určovaní výšky primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal žalobca z doktríny prijatej Ústavným súdom, podľa ktorej sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660 eur. Žalobca si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie vecí a vyvolanie rizík, ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky uplatňuje alikvotným pomerom 55 eur za každý mesiac omeškania činnosti exekučného súdu, sumu 330 eur za 6 mesiacov. V danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 184 dní.

Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 6NcC/44/2013-16 zo dňa 31.01.2013 rozhodol o nevyhlásení sudkyne Okresného súdu Lipt. Mikuláš JUDr. Jany Haluškovej z prejednávania a rozhodovania veci.

Žalovaný písomnou replikou z 10.10.2013 navrhol zamietnutie žaloby pre nenaplnenie podmienok, vyžadovaných zákonom č. 514/2003 Z.z., uplatniac si právo na náhradu trov konania. Poukázal na zmatečnosť žaloby, najmä označenie povinného z exekučného konania odlišnými dátumami narodenia, neuvedením súdnej spisovej značky exekučného konania, neuvedením relevantných skutkových tvrdení (dátum doručenia podania na súd a dátum, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody). Žalobca nepriložil k žalobe relevantný dôkaz, preukazujúci existenciu exekučného konania, vznik škody aj nemajetkovej ujmy atď. Jedným z dôvodov odmietnutia sťažnosti žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu Ústavným súdom SR (napr. sp. zn. II. ÚS 211/2012, sp. zn. IV. ÚS 366/2012, sp. zn. IV. ÚS 374/2012) bolo neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu. Nie je jasný ani titul náhrady škody. Ani v rámci súčinnosti pri predbežnom prerokovaní nároku žalobca neuviedol, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prieťahy v príslušných konaniach predsedovi okresného súdu alebo možnosť podania ústavnej sťažnosti. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v súdnom konaní; túto právomoc má iba predseda súdu, alebo Ústavný súd SR. Prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z 23.04.2012 boli žalovanému doručené v ten istý deň. Žaloba na súde bola podaná 27.09.2012, teda pred uplynutím zákonnej 6-mesačnej lehoty určenej zákonom 514/2003 Z. z.. Žalobca v žalobe označil ako nesprávny úradný postup rozhodnutie o poverení exekútora po zákonnej 15-dňovej lehote. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. explicitne uvádza, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu. Žalobca dôkazy potrebné pre posúdenie tejto otázky nepredložil. Rozsudok Súdneho dvora EÚ Asturcom C-40/08 nevyklučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011 uvádza, že 15-dňová lehota na písomné poverenie exekútora neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. d/ (vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu a rozhodcovskej komisie a zmiery nimi schválené). V znení

účinnom pred 01.06.2011 § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku znel „vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených“. Novelizácia tohto zákonného ustanovenia vloženie slov „rozhodnutie rozhodcovských súdov“ len explicitnejšie ujasnenila literu zákona, aby sa predišlo jeho mylným interpretáciám. Súd ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku pred 01.06.2011 správne aplikoval aj na rozhodcovské rozsudky. V rozhodnutí sp. zn. I.ÚS 16/02 Ústavný súd SR nedodržanie lehôt, uvedených v zákone, nepovažuje automaticky na porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, pretože sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem zbytočné prieťahy, obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je autonómny pojem, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. Rozhodovanie o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie si vyžaduje skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. V zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. žalovaný vzniesol námietku premlčania práva na náhradu škody pri každom uplatnenom nároku žalobcu, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.04.2009, teda 3 roky pred dňom, kedy boli žalovanému doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. K materiálnej škode uplatnenej žalobcom žalovaný uviedol, že nebola preukázaná existencia škody ani jej výška. Žalobca vyčíslil škodu paušalizáciou vecných nákladov bez uvedenia, či ide o skutočnú škodu, alebo ušlý zisk. Žalobcovi náklady na prevádzkovanie, správu a údržbu informačného systému vznikli bez ohľadu na tvrdené prieťahy. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti nemožno tvrdiť, že žalobcovi škoda vznikla postupom okresného súdu. Pri výške náhrady nemajetkovej ujmy žalovaný citoval ustanovenie § 17 ods. 2 a § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z.. Odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu, spôsobenú prípadnými prieťahmi v konaní, nie je možné vzťahovať na pocity fyzických osôb, ktoré sa na činnosti právnickej osoby zúčastňujú, lebo im ujma priamo nevzniká. Žalobca zánik podnikateľských aktivít a plánov nekonkretizuje a nepreukazuje, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením. Je potrebné prihliadať na dobré mravy a poškodenú osobu. Celkové náklady úverov poskytovaných žalobcom, ktoré pozostávajú z úrokov a iných poplatkov, v niektorých prípadoch predstavujú takmer 100 % ročne zo sumy získanej dlžníkom od spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Dlžníci sa zaviazali v prípade nesplnenia zmluvných záväzkov platiť sankciu vo výške 0,25 % denne, čiže 91,25 % ročne. Žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, o čom svedčí článok v denníku SME zo 16.07.2012 a boli aj predmetom záujmu Európskej komisie, o čom svedčí jej list. Práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov. Uplatnená škoda mala žalobcovi vzniknúť práve pri jeho spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite. Aj v prípade porušenia práva žalobcu samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostačujúce.

Na pojednávaní dňa 17.10.2013 sa žalobca napriek riadnemu a včasnemu doručeniu predvolania nezúčastnil, svoju neúčast' neospravedlnil. Žalovaný svoju neúčast' ospravedlnil, nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania Súd po zistení, že sú splnené podmienky pre vykonanie pojednávania, vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania, prihliadajúce na obsah spisu a doteraz vykonané dôkazy s poukazom na § 101 ods. 2 Obč. súd. por.. Žalobca elektronickým podaním zo 14.10.2013, doručeným súdu 17.10.2013, navrhol prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm d/ a 109 ods. 2 písm. c/ Obč. súd. por. do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti žalobcu, podanej pre porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu, osobitne na zákonného sudcu a na spravodlivý súdny proces uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6NcC/44/2013. Tento návrh žalobcu bol zamietnutý uznesením Okresného súdu Lipt.Mikuláš zo 17.10.2013 sp. zn. 8C/202/2012, vyhláseným na pojednávaní 17.10.2013. Vzhľadom na obsah meritórneho posúdenia veci a zamietnutie nedôvodnej žaloby vo veci samej bolo nevhodným odkladať rozhodnutie vo veci samej na dobu po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o neprerušení konania. Neúčelným a nevhodným bolo rozhodovať v zmysle procesného návrhu žalobcu medzitimným rozsudkom o základe prejednávanej veci a prenechať rozhodnutie o výške žalovaného nároku ďalšiemu rozsudku. Ak by aj žaloba čo do základu bola dôvodná, rozhodnutie o výške plnenia by nevyžadovalo rozsiahle dokazovanie.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov.

Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 2, 3 zákona č. 514/ 2003 Z. z. v platnom znení v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1, 3 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Vzhľadom na žalobcov návrh, aby súd rozhodol zodpovednosti žalovaného za škodu, ktorá žalobcovi vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Lipt. Mikuláš, ktorý nerozhodol v zákonom stanovenej lehote o žiadosti súdneho exekútora v exekučnej veci zn. EX 12297/2008 o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku povinným K. X., J.. XX.XX.XXXX vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 5580305 medzitýmny rozsudkom súd pripomína, že tento postup podľa § 152 ods. 2 Obč. súd. por. má svoje opodstatnenie v prípadoch deliteľnosti plnenia na základ a výšku. Medzitýmny rozsudok rieši opodstatnenosť základu nároku a jeho vydanie je hospodárne v konaniach vyžadujúcich rozsiahle dokazovanie nielen existencie nároku, ale aj jeho výšky (ak neexistuje právny základ sporného nároku, je nehospodárnym dokazovať jeho výšku). V súdnej veci o takýto prípad nejde, preto súd rozhodol o celom žalovanom nároku naraz tak, ako to

ukladá § 152 ods. 1 Obč. súd. por. Navyše sa žalobca domáha, aby súd medzitýmnym rozsudkom určil, že žalovaný je zodpovedný za škodu vzniknutú žalobcovi tým, že exekučný súd nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia, ale v žalobe samotnej tvrdí, že exekučný súd o tejto žiadosti rozhodol oneskorene.

Postupujúc podľa označenej právnej úpravy súd žalobu zamietol pre neunesenie žalobcovho dôkazného bremena. V prvom rade nie je splnenený základný predpoklad uplatnenia nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom na súde, ktorým je v zmysle §-u 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. v platnom znení predbežné prerokovanie nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného podanej na príslušnom orgáne, ktorým je v súdenom prípade Ministerstvo spravodlivosti SR. Žalobca tvrdil, že tento zákonný postup dodržal písomnou žiadosťou, potvrdenie o prijatí ktorej žalovaným je založené v inom spise Okresného súdu Lipt. Mikuláš. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uvádza, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku mu boli doručené 23.04.2012, žaloba bola súdu doručená 27.09.2012, teda pred uplynutím lehoty 6 mesiacov, určených na predbežné prerokovanie nároku v § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. v platnom znení. Obidve strany sporu súd musí upozorniť na skutočnosť, že v tomto súdnom konaní je žalovaným štát - Slovenská republika - ako nositeľ právnej subjektivity (právnická osoba), menom ktorého koná štátny orgán - Ministerstvo spravodlivosti SR (§ 21 Obč. zák., § 21 ods. 2 Obč. súd. por.). Žalovaným nie je štátny orgán - Ministerstvo spravodlivosti SR, ktoré pri postupe podľa § 15 zák. č. 514/2003 Z. z. v platnom znení nekoná za štát, ale v rámci vlastných kompetencií zverených mu zákonom koná vo vlastnom mene, na vlastný účet ako samostatná právnická osoba. Preto ak žalobca tvrdí, že potvrdenie o prijatí písomnej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku vystavené žalovaným (t. j. Slovenskou republikou) sa nachádza v spise Okresného súdu Lipt. Mikuláš, nejde o prijatie žiadosti orgánom určeným zákonom č. 514/2003 Z. z. v platnom znení na jeho prerokovanie (Ministerstvom spravodlivosti SR). Ak by aj súd vychádzal z toho, že žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe dôsledne nerozlišuje konanie Ministerstva spravodlivosti SR za SR a Ministerstva spravodlivosti SR, a teda prvé žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody boli doručené Ministerstvu spravodlivosti SR 23.04.2012, potom je žaloba z čisto časového hľadiska podaná predčasne, keďže od 23.04.2012 (najskorší možný termín podania písomnej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku) neuplynula do podania žaloby 27.09.2012 zákonná lehota 6 mesiacov.

Ako právny základ žalovaného nároku žalobca uvádza nesprávny úradný postup Okresného súdu Lipt. Mikuláš pri vydávaní poverenia v exekučnej veci vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 12297/2008. Z pripojeného spisu tunajšieho okresného súdu sp. zn. 3Er/8/2009 je preukázané, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 62 v jeho konaní vedenom pod sp. zn. EX 12297/2008 dňa 12.01.2009 tunajšiemu okresnému súdu doručil žiadosť o udelenie poverenia v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. proti povinnému K. X., J.. XX.XX.XXXX pre vymoženie 27.166,- Sk s príslušenstvom na základe návrhu oprávneného zo dňa 20.12.2008. Ako exekučný titul je označený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., IČO: 35 922 761, Bratislava zo dňa 11.09.2008, sp. zn. SR 08826/08, vykonateľný 09.10.2008. Z rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenskou rozhodcovskou, a.s. Bratislava, IČO: 35 922 761 sp. zn. SR SR 08826/08 z 11.09.2008 je preukázané, že žalovaný Peter Lištiak bol zaviazaný na zaplatenie sumy 27.166,- Sk a príslušenstva na základe návrhu žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava z titulu zmluvy o úvere č. 5580305 zo dňa 05.12.2007. Tunajší okresný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 21.01.2009, súdnemu exekútorovi bolo doručené 28.01.2009. O tejto žiadosti uvedeného súdneho exekútora bolo rozhodnuté udelením poverenia Okresným súdom Lipt. Mikuláš dňa 21.01.2009, teda 9 dní po doručení žiadosti. Poverenie bolo doručené súdnemu exekútorovi 28.01.2009, 16-ty deň od obdržania žiadosti o jeho vydanie. Vydanie poverenia v uvedenom čase sa spravovalo §-om 44 ods. 2 Exekučného poriadku do 31.05.2010, v zmysle ktorého ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na výkon exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Aj tvrdenie žalobcu, že k rozhodnutiu o poverení došlo v omeškaní 184 dní, je hrubo zavádzajúce a lživé. Žalobca nesplnil svoju dôkaznú povinnosť ani v ďalšej časti žalovaného nároku, lebo netvrdil ani nepreukázal kedy a kto vydal rozhodnutie o existencii prietahov v súdnom konaní v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., keďže rozhodovanie o tejto otázke nepatrí do právomoci súdu I.stupňa. Rovnako žalobca nepreukázal výšku tvrdenej majetkovej škody 125 eur vo forme vecných nákladov. Odôvodnenie požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobcom je len v rovine teoretických možných následkov, ku ktorým by mohlo, ale nemuselo dôjsť v prípade existencie nesprávneho súdneho (úradného) postupu. Pre nepresvedčivosť

všeobecných skutkových tvrdení, uvedených v žalobe a neúčast' žalobcu na súdnom pojednávaní, na ktoré bol riadne a včas predvolaný, súd nemohol posúdiť, kedy sa ako poškodený o škodu dozvedel, preto nebolo možné bližšie sa zaoberať žalovaným vznesenou námietkou premlčania. Vzhľadom na ostatné dôvody pre zamietnutie žaloby bolo nadbytočným odročovanie pojednávania a dokazovanie, či k premlčaniu žalovaného nároku došlo, alebo nie.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 Obč. súd. por. V konaní úspešný žalovaný síce v písomnom vyjadrení z 10.10.2013 podal návrh na prisúdenie náhrady vzniknutých trov, avšak v zákonnej lehote ich nevyčísľil.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného okresného súdu na Krajský súd v Žiline v 3 písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§42 ods. 3 Obč. súd. por. - kto ho robí, ktorému súdu je určené, akej veci sa týka a čo sleduje, dátum a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Obč.súd.por).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1; b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a); f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.